

"Just be ready for the journey", zeg ik elke keer tegen mezelf voor ik op reis vertrek. Het doet me altijd glimlachen.

Zaterdagochtend sta ik om 8u klaar voor het vertrek vanuit Gent. Daar ontmoet ik mijn 2 reisgenoten. Onderweg zie ik de horizon veranderen, ik ben al meteen blij dat ik *in a few moments* de rotsen zal zien. We komen als eersten aan en zetten nog voor zonsopgang alle tenten op.

De eerste dag begint met een stevige en interessante portie theorie. Belangrijke dingen en leuke weetjes over mijn materiaal en alle varianten die er op de markt zijn. In de namiddag is het al meteen tijd om te klimmen. Ik ben bij de toffe groep van de 'kvb3-plussers' (maar de anderen die de gewone kvb 3 volgden waren zeker even tof!). In februari was ik nog aan de Costa Blanca en enkele keren in Freyr gaan klimmen, dus het klimmen gaat wel vlotjes op de mooie rotsen van de Gorges du Tarn.

Iemand van de groep heeft haar zus en hond meegenomen, zo was er altijd iemand op de camping op het moment dat we thuiskwamen. Romina deed de inkopen, kookte, dekte de tafel en hielp ook nog eens afruimen. Wat een service! Ook Sneppie de hond is zeer geliefd bij de klimmers. Echt fijn dat ze erbij waren. Elke avond zitten we met z'n allen gezellig samen met een pintje of pastis'ke in de hand en deelt iedereen leuke verhalen. We maakten ook enkele keren een kampvuurtje: de camping grenst aan de Tarn, en op het keienstrand van de rivierbedding kan je zalig fakkies stoken. En dan maar sterren tellen... De locatie kan echt niet beter. Zo'n mooie blauwe hemel, met de rivier vlakbij om even een plonsje te maken als het te warm wordt. Meteen afgekoeld en weer klaar om in de klimgordel te springen.

De cursus kent een mooi evenwicht tussen theorie en praktijk. De tweede dag doen we al een eerste simulatie van een 'multipitch', met Renaat aan de relais die iedereen controleert. Er zijn zoveel kleine dingen om te onthouden! Aankomen als voorklimmer aan de relais, centrale musketon plaatsen, die mastworp met één hand gelegd krijgen, 'Touw in!' en 'Touw uit!', de reverso altijd op de juiste manier hanteren... De naklimmer is ondertussen ook aangekomen, het is gezellig krap op de relais - dan maar snel naar beneden rappellen. Maar wat was dat juiste touwcommando nu weer? "Rappel go!" zal voorlopig ook wel werken zeker? "En oei, we zijn het vuistje en de selfie aan de relais vergeten". Dan gaan we nog maar eens oefenen!

De dagelijkse portie theorie hoopt na een tijdje op tot een hele brok. Sommigen beginnen met hun papieren in de hand ijsberend en studerend toertjes te lopen tussen de tenten. "Misschien best nog eens oefenen aan de oefenrelais op de boom?" Herhalen, herhalen en nog eens herhalen, alleen zo krijg je de technieken echt in de vingers.

Tussendoor klimmen we ook dagelijks singlepitch routes, waar we onszelf kunnen uitdagen met onze kracht en techniek. Leer je focus 100% te zetten op die volgende pas. Renaat kijkt toe en geeft tips. Meestal komt het erop neer dat we veel meer met onze voeten moeten doen. Misschien is het omdat mijn armen in mijn gezichtsveld zitten dat ik daar altijd een oplossing wil vinden? De laatste dag zijn we allen extra gemotiveerd, en vertrekken we met het touw in de nek naar een mooie multipitch. Daar gaan we dan, strompelend op de keien naar boven. Het was een brugdag, de dag na Hemelvaart en we zijn helaas niet de enige enthousiastelingen want er stond al een behoorlijke file te wachten aan de voet van die mooie verticale rots. Ondertussen is het echt warm geworden en groeit de motivatie in onze groep om een ijsje te gaan eten, dus zijn we na de obligate approach-selfie, naar het stadje afgedaald om te genieten van een verkoelend ijsje. Daarna gaan we terug naar de camping waar de hitte ons eerder zin geeft om de verfrissende oase van de rivier te verkennen met een kajak. We gaan per 2 en varen 11km stroomafwaarts. Best vermoeiend dat roeien, na al dat klimmen. Onze boot is om één of andere reden steeds een zwembad, dus aan verkoeling hebben we geen tekort.

Het kon niet meer ontspannend en verrijkend geweest zijn, de gezonde berglucht en de prachtige sterrenhemel. Een mooie herinnering, en een reis waarvan ik mijn reisgezellen zeker nog eens tegen het lijf zal lopen.